

til at være et strafbart anliggende. Derfor skal vi i den videre proces også sikre, at både vores retspraksis og vores bestemmelser kan finde udfoldelse i det fremtidige samarbejde, når vi nu skal udmønte Gruppen på Højt Niveaus anbefalinger.

Jeg vil gerne også her benytte lejligheden til at anerkende det arbejde, der er lavet af Gruppen på Højt Niveau. Det lever på mange måder op til de anbefalinger, jeg havde lejlighed til på den danske regerings vegne at overbringe i en note på det uformelle rådsmøde i Holland for nogle måneder siden.

Så til det operative perspektiv, for jeg var ved at være nervøs for, at fru Annette Just lod sig lokke af hr. Keld Albrechtsens lokketoner til nu at gå imod Europol med baggrund i en nervøsitet for de operative bestemmelser. Det er jo noget, der blev fastlagt under Det Europæiske Råds møde i Irland i december måned, at man skulle prøve, om man kunne give Europol nogle operative bestemmelser.

Det er jo her, at vores indflydelse har gjort sig gældende, og hvor dansk politi f.eks. kan stå i en konkret efterforsknings sag; det kunne være menneskesmugling, hvor man så siger: Har man i Europol en ekspert, der kender et netværk af menneskesmuglere, der også opererer i Holland, Belgien, Frankrig, så kan denne ene ekspert komme til Danmark efter anmodning fra dansk politi og have møde med dansk politi om sin viden om det netværk, og det kan være et meget vigtigt bidrag for dansk politi til at finde ud af en rute eller afsløre en sammenslutning af kriminelle elementer, når det drejer sig om organiseret menneskesmugling.

Det kan være andre former for kriminalitet, men hele det operative princip bygger på, at det er det nationale politi, de nationale myndigheder, der tilkalder hjælp fra Europol. Europol bliver ikke og er ikke tiltænkt som nogen overnational politimyndighed. Det skal være en støttefunktion til de nationale myndigheders arbejde, og de agerer efter anmodning fra nationale myndigheder.

Jeg håber med den klarificering, at jeg har kunnet holde fru Annette Just i den lejr i salen, der vil gå med til Danmarks deltagelse i arbejdet.

Så vil jeg sige til fru Anne Bastrup, at jeg bestemt ikke har monopoliseret Danske Politiforbunds eller Kriminalpolitiforeningens synspunkter, og jeg synes heller ikke, fru Anne Bastrup skulle gøre det ved at sige, at dansk

politisk medarbejdere er imod Europol og imod Schengenkonventionen. Jeg tror, det er mere nuanceret end det, fru Anne Bastrup giver udtryk for.

Det eneste standpunkt, jeg har taget, er det, som dansk politisk ledelse har, og det er altså formidlet på en konference for ganske nylig i Landstingssalen, hvad dansk politisk ledelse mener om den danske deltagelse. Indstillingen var klart positiv, man mente, at Danmark skulle være med, og jeg tror, at Dansk Politiforbund og Kriminalpolitiforeningen er i gang med en intern debat, der er mere nuanceret end blot et goldt nej.

Til fru Annette Just, som også kom ind på Schengen, skal jeg sige, at når England har valgt at stå uden for Schengensamarbejdet, tror jeg, det hænger sammen med, at England er en ø, der ligger derude i det store hav og ikke har nogen landfaste grænser, der knytter det til det øvrige europæiske samarbejde. Det er vi ikke i Danmark, som alle her i salen ved, og vi får yderligere i løbet af kort tid med en bro en landfast grænse til Sverige.

Hvis Danmark ikke gik med i Schengensamarbejdet, ville alt ikke bare fortsætte, som det er i dag. Det tror jeg både hr. Thulesen Dahl og også hr. Albrechtsen er vidende om. Det etablerede Schengensamarbejde ligger uden for det europæiske unionsamarbejde, også uden for det mellemfolkelige samarbejde under EU-samarbejdet, det ligger endnu helt uden for som en selvstændig konvention. Jeg ved godt, der er kræfter, der arbejder for, at det skal integreres under tredje søjle, men endnu er det sådan som nævnt, og det er de bestemmelser, hvorunder Danmark tiltræder Schengen.

Samarbejdet bygger på, at man skal skærme fællesskabets ydre grænser, og hvis Danmark ikke gik med i Schengen, mens svenskerne, nordmændene og islændingene gjorde det, ville Danmark komme til at ligge fuldstændig skævt i forhold til den nordiske pasunion og som et land, der ikke rigtig havde nogle grænsetilknytningsforhold.

Derfor mener jeg, det bør gøre indtryk på hr. Albrechtsen, som jo ofte taler om det nordiske samarbejde, at vore naboer i nord – Sverige, som er medlem af Den Europæiske Union, Norge, som altså står uden for, og Island – nu også er i gang med deres ratifikation af Schengen. Dette blot sagt, når nu Schengen har været draget ind i debatten.